

**RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK**

**IXe KAMER**

**ARREST**

**nr. 238.089 van 4 mei 2017  
in de zaak A. 202.442/IX-8483**

In zake: XXXX  
bijgestaan en vertegenwoordigd door  
advocaat Katrien Crauwels  
kantoor houdend te 2600 Berchem  
Fruithoflaan 124/14  
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen:

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door de minister van  
Binnenlandse Zaken  
die woonplaats kiest bij  
de Federale Politie DGS/DSJ  
gevestigd te 1050 Brussel  
Fritz Toussaintstraat 8

---

*I. Voorwerp van het beroep*

1. Het beroep, ingesteld op 14 november 2011, strekt tot de nietigverklaring van:
  - de nota van 10 januari 2011 van de directie van de Mobiliteit en het Personeelsbeheer van de federale politie betreffende de aanstelling tot de graad van commissaris van politie van bepaalde personeelsleden van de algemene directie van de Gerechtelijke Politie;
  - het ministerieel besluit van 5 mei 2011 houdende aanstelling in de graad van commissaris van politie van bepaalde personeelsleden van de algemene directie Gerechtelijke Politie van de federale politie.

## *II. Verloop van de rechtspleging*

2. Bij arrest nr. 226.557 van 26 februari 2014 is het debat heropend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 24 april 2017.

Staatsraad Bert Thys heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Thomas De Burchgraeve, die *loco* advocaat Katrien Crauwels verschijnt voor de verzoekende partij en adviseur Jana Mouton, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur Joke Goris heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

## *III. Feiten*

3.1. In arrest nr. 218.061 van 16 februari 2012 over verzoekers vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de beide bestreden handelingen, zijn de feitelijke gegevens van de zaak samengevat als volgt:

“3.1. De verzoeker treedt op 26 september 1985 in dienst bij de voormalige rijkswacht. Op 26 september 1988 wordt hij benoemd in de graad van opperwachtmeester. Vanaf 1994 is de verzoeker tewerkgesteld binnen het Centraal Bureau der Opsporingen (CBO) van de toenmalige rijkswacht. Sinds 1996 wordt hij gedetacheerd naar de Bewakings- en Opsporingsbrigade (BOB) van Antwerpen en diverse (toenmalige) BOB-eenheden, waar hij de leidinggevende functie van ‘keuronderofficier’ uitoefent, evenwel zonder in het bezit te zijn van het brevet van de aanvullende gerechtelijke opleiding dat toegang verleende tot

de BOB (hierna: BOB-brevet). De verzoeker is ook thans niet in het bezit van dit BOB-brevet. Hij zet in het verzoekschrift uiteen dat redenen van structurele aard hem verhinderden om aan de opleiding voor het BOB-brevet deel te nemen en dus om dat brevet te behalen.

Naar aanleiding van de politiehervorming wordt de dienst van de verzoeker ondergebracht bij de Directie van de bestrijding van de economische en financiële criminaliteit (DJF) van de Federale Gerechtelijke politie. De dienst waartoe de verzoeker behoort, wordt beschouwd als een federale gerechtelijke onderzoeksdienst.

3.2. Op grond van artikel XII.VII.23 van de rechtspositie van het personeel van de politiediensten (hierna: RPPol) en artikel 25 van het koninklijk besluit van 26 maart 2001 tot uitvoering van de artikelen 13, 27, tweede en vijfde lid, en 53, van de wet van 27 december 2000 houdende diverse bepalingen met betrekking tot de rechtspositie van het personeel van de politiediensten en houdende diverse andere overgangsbepalingen, worden 270 hoofd- en keuronder-officieren aangesteld in de graad van commissaris. Het betreft een aanstelling in de graad, en geen benoeming in de graad. Luidens het genoemd artikel 25 is de voorwaarde wel dat deze personeelsleden op 30 december 2000 deel uitmaken van de bewakings- en opsporingsbrigades of van de dienst gerechtelijke politie bij het militair gerecht.

De verzoeker voldoet niet aan deze voorwaarde vermits hij niet in het bezit is van het BOB-brevet en niet officieel in plaats gesteld is bij de BOB te Antwerpen.

3.3. Op 1 april 2001 wordt de verzoeker binnen de geïntegreerde politie benoemd in de graad van hoofdinspecteur.

3.4. Artikel XII.VII.18 RPPol zoals vervangen door de wet van 3 juli 2005 en vervolgens gewijzigd door de wet van 25 januari 2010 bepaalt:

‘§ 1. In afwijking van artikel VII.II.6, kan de hoofdinspecteur van politie, lid van de algemene directie gerechtelijke politie van de federale politie, die op de datum van de inwerkingtreding van dit artikel de loonschaal M5.2, M6, M7 of M7bis geniet, worden bevorderd tot de graad van commissaris van politie, indien hij geen evaluatie ‘onvoldoende’ geniet en voor zover de in § 2 bedoelde proportionaliteit wordt nageleefd.

De in het eerste lid bedoelde bevorderingen gaan in, in de loop van het vijfde jaar na de datum van inwerkingtreding van dit artikel. Daartoe worden alle in het eerste lid bedoelde personeelsleden, per korps van oorsprong en per categorie van de respectieve graden hoofdinspecteur eerste klasse, adjudant / adjudant-chef bij de rijkswacht, en gerechtelijk afdelingsinspecteur / laboratoriumafdelingsinspecteur / afdelings-inspecteurelectrotechnicus / afdelingsinspecteur voor gerechtelijke identificatie, gespreid over zeven jaren naar rata van, per jaar, één zevende van hun totaal aantal binnen hun categorie en dit in dalende volgorde van hun anciënniteit in die graad op de dag voorafgaand aan de inwerkingtreding van dit artikel, aangevuld met de graadanciënniteit die zij sinds die inwerkingtreding tot 1 april 2005 hebben opgebouwd. Om die volgorde vast te stellen geldt een voorrang van de adjudanten-chef op de adjudanten bij de voormalige rijkswacht en, wat de voormalige gerechtelijke politie bij de parketten betreft, van de afdelingsinspecteurs met de loonschaal 2D op de andere afdelingsinspecteurs. In geval van aanwijzing na 1 april 2005 voor een

betrekking buiten de algemene directie gerechtelijke politie van de federale politie, blijft de voormelde spreiding op het betrokken personeelslid van toepassing.

De in het eerste lid bedoelde personeelsleden verkrijgen op de datum van hun benoeming tot de graad van commissaris van politie de loonschaal O2 met een loonschaalanciënniteit gelijk aan nul, in voorkomend geval verhoogd met de loonschaalanciënniteitsbonificatie bedoeld in artikel XII.VII.14.

§ 2. De in § 1, eerste lid, bedoelde proportionaliteit bestaat uit de verhouding tussen het aantal in een officiersgraad benoemde en aangestelde personeelsleden die op 1 april 2001 deel uitmaken van de algemene directie gerechtelijke politie van de federale politie en afkomstig zijn uit de voormalige gerechtelijke politie bij de parketten, respectievelijk voormalige rijkswacht.

Ten belope van ten hoogste het aantal aldus vastgesteld met betrekking tot de voormalige gerechtelijke politie bij de parketten en met inachtneming van de evolutieve proportionele verhouding, kunnen personeelsleden van de voormalige gerechtelijke politie bij de parketten tot commissaris van politie worden benoemd.

Ten belope van ten hoogste het aantal aldus vastgesteld met betrekking tot de voormalige rijkswacht en met inachtneming van de evolutieve proportionele verhouding, kunnen personeelsleden van de voormalige rijkswacht tot commissaris van politie worden benoemd en kunnen, vervolgens, volgens de nadere regels bepaald door de Koning, nog actuele personeelsleden die tot het middenkader van de voormalige rijkswacht behoorden, in aanmerking komen voor de aanvulling.

§ 2/1. In afwijking van de paragrafen 1 en 2 worden de hoofdinspecteurs van politie die zijn ingeschaald in de loonschaal M5.2 en die houder zijn van het brevet voor de bevordering naar de loonschaal 2D, bedoeld in artikel 110 van het koninklijk besluit van 19 december 1997 houdende de administratieve rechtspositie en de bezoldigingsregeling van de personeelsleden van de gerechtelijke politie bij de parketten, die op 1 januari 2009 nog niet tot commissaris zijn benoemd, op die datum in die graad bevorderd, voor zover zij geen laatste evaluatie met eindvermelding 'onvoldoende' hebben.

In afwijking van paragraaf 2, wordt vanaf 1 januari 2009 de in paragraaf 2, eerste lid, bedoelde proportionaliteit vastgesteld door het aantal van de op die datum in een officiersgraad benoemde en aangestelde personeelsleden van de voormalige gerechtelijke politie bij de parketten in aanmerking te nemen; het in paragraaf 2, derde lid, bedoelde aantal personeelsleden van de voormalige rijkswacht wordt dan proportioneel verhoogd zodat de initiële verhouding ongewijzigd blijft.

§ 3. De personeelsleden die omwille van de in § 2 bedoelde proportionaliteitsvoorwaarde niet binnen de in § 1, tweede lid, bedoelde zeven jaren kunnen worden bevorderd, worden vanaf 2012 en uiterlijk tot 2015 in de graad van commissaris van politie benoemd volgens de nadere regels bepaald door de Koning, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad.'

Op grond van deze bepalingen kunnen hoofdinspecteurs die de loonschaal M5.2, M6, M7 of M7bis genieten, bevorderd worden tot de graad van commissaris van politie, indien zij geen evaluatie 'onvoldoende' hebben gekregen en voor zover de bedoelde proportionaliteit wordt nageleefd, en dit gespreid

over een periode van zeven jaar van 2005 tot en met 2011. Deze benoemingen/bevorderingen worden gemeenzaam de ‘rode loper’ genoemd.

De verzoeker behoort tot de groep die overeenkomstig het geciteerde artikel XII.VII.18, § 2, derde lid, RPPol in aanmerking komt voor de aanvulling.

3.5. De nadere regels met betrekking tot de aanvulling waarvan sprake in artikel XII.VII.18, § 2, derde lid, RPPol zijn vastgesteld in het koninklijk besluit van 3 juni 2007 tot uitvoering van artikel XII.VII.18, § 2, derde lid, van het koninklijk besluit van 30 maart 2001 tot regeling van de rechtspositie van het personeel van de politiediensten (hierna: het koninklijk besluit van 3 juni 2007) dat uitwerking heeft vanaf 1 april 2005 en dat luidt:

‘De in artikel XII.VII.18, § 2, derde lid, RPPol bedoelde aanvulling geschiedt door ambtshalve aanstellingen van de betrokken actuele personeelsleden die geen evaluatie ‘onvoldoende’ genieten, met volgende voorrang:

1° de personeelsleden die onder de toepassing vallen van artikel XII.VII.18 RPPol, met voorrang van de adjudanten-chef op de adjudanten;

2° de personeelsleden die houder zijn van het brevet van officier van de gemeentepolitie bedoeld in het koninklijk besluit van 12 april 1965 betreffende het brevet van kandidaat-commissaris en adjunct-commissaris van politie of in artikel 1, eerste lid, van het koninklijk besluit van 25 juni 1991 houdende de algemene bepalingen betreffende de opleiding van de officieren van gemeentepolitie, de voorwaarden tot benoeming in de graad van officier van de gemeentepolitie en de voorwaarden tot aanwerving en benoeming in de graad van aspirantofficier van de gemeentepolitie of van het brevet van hoofdonderofficier bedoeld in artikel 28, § 1, van het koninklijk besluit van 1 april 1996 betreffende de bevordering tot de graad van adjudant bij de rijkswacht;

3° de personeelsleden die houder zijn van het brevet van de aanvullende gerechtelijke opleiding dat toegang verleende tot de bewakings- en opsporingsbrigades van de rijkswacht of van het brevet van de hogere aanvullende gerechtelijke opleiding of van het brevet van operationele misdrijfanalist;

4° de overige personeelsleden.

Binnen elk van de in het eerste lid bedoelde categorieën geschieden de aanstellingen op basis van de kaderanciënniteit.’

De verzoeker wordt op basis van dit besluit als 280ste gerangschikt. Hij beschikt over geen brevet dat hem toelaat ingedeeld te worden bij de derde categorie.

3.6.1. Het koninklijk besluit van 1 maart 2009 wijzigt het koninklijk besluit van 3 juni 2007. De doorgevoerde wijziging heeft enkel betrekking op de derde categorie en strekt ertoe binnen die categorie een voorrangsregeling in te stellen voor de leden van de BOB, die vóór 30 december 2001 hun BOB-brevet behaalden.

Dit koninklijk besluit van 1 maart 2009 is eerst door de Raad van State geschorst (arrest nr. 196.212 van 21 september 2009) en vervolgens bij arrest nr. 213.046 van 9 mei 2011 vernietigd.

3.6.2. Na de schorsing van de tenuitvoerlegging van het koninklijk besluit van 1 maart 2009 heeft de verwerende partij op 2 november 2010 een nieuw koninklijk besluit uitgevaardigd waarbij, met uitwerking op 1 januari 2009, artikel 1, eerste lid, 3°, van het sub 3.5. geciteerde koninklijk besluit van 3 juni 2007, aangevuld wordt met een nieuw lid, luidend:

‘de personeelsleden die vóór 30 december 2000 beschikten over het brevet van de aanvullende gerechtelijke opleiding dat toegang verleende tot de bewakings- en opsporingsbrigades van de rijkswacht worden, onverminderd de toepassing van het eerste lid, in aanmerking genomen ten belope van de proportionele verhoging van het aantal personeelsleden van de voormalige rijkswacht met toepassing van artikel XII.VII.18, § 2/1, tweede lid, RPPol’.

Het koninklijk besluit van 2 november 2010 maakt het voorwerp uit van een annulatieberoep (zaak G/A. 199.029/IX-7053).

3.7. Na het koninklijk besluit van 2 november 2010 wordt bij nota van 10 januari 2011 van de Federale Politie, Algemene directie van de ondersteuning en het beheer - Directie van de mobiliteit en het personeelsbeheer, nr. DGS/DSP/Bur3/2011/750, een nieuwe rangschikking bekendgemaakt. De verzoeker wordt daarin op plaats 265 gerangschikt.

Dit is de eerste bestreden beslissing.

3.8. De aanstellingen die daarop volgen zijn vervolgens gerealiseerd met het ministerieel besluit van 5 mei 2011, dat werd gepubliceerd in het Bulletin van het Personeel van 9 mei 2011.

Dit is de tweede bestreden beslissing.”

3.2. Hieraan kan worden toegevoegd dat het in deze feitenuitenzetting bedoelde koninklijk besluit van 2 november 2010 werd vernietigd bij arrest nr. 224.019 van 21 juni 2013 van de Raad van State.

Voorts werd het bestreden ministerieel besluit van 5 mei 2011, nadat de schorsing van de tenuitvoerlegging ervan werd bevolen bij het reeds genoemde tussenarrest nr. 218.061 van 16 februari 2012, ingetrokken bij ministerieel besluit van 24 september 2012. Dit laatstgenoemde ministerieel besluit is op zijn beurt ingetrokken bij ministerieel besluit van 23 april 2014, dat tevens het bestreden ministerieel besluit van 5 mei 2011 opnieuw intrekt.

Het ministerieel besluit van 24 september 2012 werd vernietigd bij arrest nr. 227.206 van 29 april 2014 van de Raad van State.

Het ministerieel besluit van 23 april 2014 maakt het voorwerp uit van verscheidene beroepen tot nietigverklaring bij de Raad van State. Het gaat om de zaken met de rolnummers A. 213.127/V-1926, A. 213.156/V-1925, A. 213.751/V-1935, A. 213.785/V-1934 en A. 213.980/XIV-36.000. De beroepen in de eerste en de tweede genoemde zaak zijn nog hangende. De beroepen in de

derde en de vierde genoemde zaak zijn verworpen, respectievelijk bij de arresten nrs. 237.112 en 237.113 van 24 januari 2017. Het beroep in de laatstgenoemde zaak is verworpen bij arrest nr. 232.053 van 17 augustus 2015.

#### *IV. Heropening van het debat bij tussenarrest nr. 226.557 van 26 februari 2014*

4. Bij tussenarrest nr. 226.557 van 26 februari 2014 werd het debat heropend omdat het bestreden ministerieel besluit van 5 mei 2011 weliswaar werd ingetrokken bij ministerieel besluit van 24 september 2012, maar dit laatstgenoemde besluit zelf het voorwerp uitmaakte van beroepen tot nietigverklaring en vorderingen tot schorsing bij de Raad van State en de uitspraak daarover een invloed kon hebben op de behandeling van de zaak.

Inmiddels is evenwel ook het ministerieel besluit van 24 september 2012 ingetrokken, namelijk bij ministerieel besluit van 23 april 2014 dat, zoals hiervóór *sub* 3.2 is gebleken, zelf het voorwerp uitmaakt van beroepen bij de Raad van State, waarvan sommige nog hangende zijn.

In deze gewijzigde omstandigheden acht de Raad het om proceseconomische redenen aangewezen de voorliggende zaak in behandeling te nemen, temeer aangezien de uitspraak over de nog hangende beroepen daaraan niet in de weg staat.

#### *V. Ontvankelijkheid van het beroep voor zover het gericht is tegen de eerste bestreden handeling*

5. In haar verslag van 30 mei 2013 over het voorliggende beroep heeft de auditeur-verslaggeefster met betrekking tot de ontvankelijkheid van het beroep voor zover het gericht is tegen de eerste bestreden handeling, het volgende opgeworpen:

“4.1. Inzake de ontvankelijkheid van het beroep in zoverre het is gericht tegen de nota van 10 januari 2011 (eerste bestreden beslissing) oordeelde de

Raad van State in het tussenarrest nr. 218.061 van 16 februari 2012 betreffende vordering tot schorsing als volgt:

‘10. De nota van 10 januari 2011 is een intern administratief stuk waarbij de directeur-generaal van de directie van de mobiliteit en het personeelsbeheer het artikel XII.VII.18 Rppol, met de op dat ogenblik geldende uitvoeringsregeling, concreet gestalte geeft door de redactie van de lijst met bepaling van de volgorde voor de benoeming in de graad van commissaris. Die lijst geeft in alle duidelijkheid weer over welke titels de verschillende personeelsleden – de zgn. ‘rechthebbenden’ – beschikken en op welke plaats zij daarmee worden gerangschikt met het oog op de opeenvolgende aanwijzingsbeslissingen. Dergelijke lijst is informatief en laat de betrokkenen toe hun situatie in te schatten, maar verandert hun rechtstoestand niet. In de mate de minister die lijst van de administratie hanteert om definitief te beslissen over de aanwijzing tot commissaris, gaat het wel om een voorbereidende beslissing waarvan de onregelmatigheden leiden tot de onwettigheid van het ministerieel besluit dat deze onregelmatigheden overneemt.

De vordering tot schorsing gericht tegen de nota van 10 januari 2011 is niet ontvankelijk.’

4.2. De verzoeker brengt in zijn toelichtende memorie geen enkel argument aan om tegen deze zienswijze in te gaan. Ik zie ook geen reden om thans anders te oordelen.

Besluit: in zoverre zij gericht is tegen de eerste bestreden beslissing, dient de vordering tot nietigverklaring te worden afgewezen als onontvankelijk *ratione materiae*.”

6. Verzoeker heeft hier niets tegen ingebracht in zijn laatste memorie, wat de Raad van State, na eigen onderzoek, ertoe brengt de voormelde conclusie van het auditorsverslag bij te vallen.

De exceptie is gegrond.

#### *VI. Toepassing van artikel 17, § 4bis, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State ten aanzien van de tweede bestreden handeling*

7. De tweede bestreden handeling werd weliswaar ingetrokken bij ministerieel besluit van 23 april 2014, maar dat besluit maakt nog het voorwerp uit van een beroep tot nietigverklaring bij de Raad van State dat gericht is tegen dat ministerieel besluit in zijn geheel, dus ook voor zover dat besluit het ministerieel besluit van 5 mei 2011 intrekt. Het gaat om het beroep tot nietigverklaring in de zaak A. 213.156/V-1925, dat nog hangende is. Bijgevolg is de intrekking van het

ministerieel besluit van 5 mei 2011 dat het tweede voorwerp uitmaakt van het thans voorliggende beroep, niet definitief.

8. Het voorgaande neemt evenwel niet weg dat er aanleiding is om met toepassing van artikel 17, § 4bis, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, zoals dit overeenkomstig hetgeen is bepaald in artikel 39 van de wet van 20 januari 2014 ‘houdende hervorming van de bevoegdheid, de procedureregeling en de organisatie van de Raad van State’ nog van toepassing is op de voorliggende zaak, de nietigverklaring uit te spreken van het ministerieel besluit van 5 mei 2011, nu de verwerende partij niet om de voortzetting van de rechtspleging heeft verzocht nadat de Raad van State bij zijn arrest nr. 218.061 van 16 februari 2012 de schorsing van de tenuitvoerlegging van dat besluit heeft bevolen.

#### *VII. Anonimisering*

9. Met toepassing van artikel 2 van het koninklijk besluit van 7 juli 1997 ‘betreffende de publicatie van de arresten en de beschikkingen van niet-toelaatbaarheid van de Raad van State’ vraagt verzoeker dat bij de publicatie van het arrest zijn identiteit niet wordt opgenomen.

Dit verzoek wordt ingewilligd.

### **BESLISSING**

**1. De Raad van State vernietigt het ministerieel besluit van 5 mei 2011 houdende aanstelling in de graad van commissaris van politie van bepaalde personeelsleden van de algemene directie Gerechtelijke Politie van de federale politie.**

**2. De Raad van State verwerpt het beroep voor het overige.**

**3. Dit arrest dient bij uittreksel te worden bekendgemaakt op dezelfde wijze als het vernietigde besluit.**

**4. De verwerende partij wordt verwezen in de kosten van de vordering tot schorsing en van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 350 euro.**

**5. Bij de publicatie van dit arrest door de Raad van State wordt de identiteit van de verzoekende partij niet bekendgemaakt.**

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 4 mei 2017, door de Raad van State, IXe kamer, samengesteld uit:

|                        |                  |
|------------------------|------------------|
| Geert Van Haegendoren, | kamervoorzitter, |
| Bruno Seutin,          | staatsraad,      |
| Bert Thys,             | staatsraad,      |

bijgestaan door

|                 |           |
|-----------------|-----------|
| Tiny Temmerman, | griffier. |
|-----------------|-----------|

**De griffier**

**De voorzitter**

**Tiny Temmerman**

**Geert Van Haegendoren**